

ת"פ 68352/01/18 - מדינת ישראל נגד יאסין סעדי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 68352-01-18 מדינת ישראל נ' עסאף(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופט בני שגיא
המאשימה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד צחי יונגר

הנאשם
נגד
2. יאסין סעדי
על-ידי ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

גזר דין - נאשם 2

כללי

1. נאשם 2 (להלן - **הנאשם**) הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן, וזאת על בסיס עובדותיו של האישום הראשון כפי שאלה פורטו בכתב האישום, למעט הגעתו לקיוסק ביום 19.10.17 לצורך איסוף יתרת התשלום.

בהינתן העובדה שניתנה הכרעת דין מפורטת, לא ראיתי לחזור בהרחבה על עובדות כתב האישום, ואסתפק בכך שאציין כי מדובר במי שמכר, בצוותא עם נאשם 1, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 58.78 לסוכן משטרת, תמורת 24,000 ₪. אתייחס בהמשך לעובדות נוספות שנקבעו בהכרעת הדין, שיש בהן כדי להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם.

לציין כי נאשם 1 בכתב האישום הודה במסגרת הסדר טיעון הן במעורבות באישום הראשון (בו הורשע אף הנאשם) והן במכירת 50.8 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין לסוכן באישום השני, ונדון ל- 40 חודשי מאסר.

הנאשם בחר לכפור באשמתו, והורשע לאחר שמיעת ראיות.

טיעוני הצדדים לעונש

2. התובע, עו"ד צחי יונגר, עמד בטיעוניו על החומרה הנוגעת בביצוע עבירות סמים, על הפגיעה בשלום הציבור ובריאותו, ועל העובדה שחלק מצרכני הסמים הופכים לנטל על החברה ומבצעים עבירות נוספות. עוד התייחס התובע לסוג הסם, לכמותו, ולמידת הדומיננטיות המשמעותית של הנאשם כפי שזו נקבעה בהכרעת הדין.

בהינתן מידת הדומיננטיות המוגברת והקביעה לפיה הנאשם הוא "ספק הסם" (במובחן מנאשם 1), ביקש התובע לקבוע מתחם עונש חמור יותר מזה שנקבע בעניינו של האישום הראשון בגזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 1, כך שהרף התחתון שלו יעמוד על 42 חודשי מאסר והרף העליון על 70 חודשי מאסר. התובע הגיש פסיקה רלוונטית לעבירות סמים וכן פסקי דין שניתנו בפרשה הנוכחית, בתיקים של נאשמים אחרים שהופללו על-ידי אותו סוכן.

באשר לקביעת העונש המתאים, ובשים לב לעובדה כי לא ניתן להעניק לנאשם הקלה המוענקת לאלה שבחרו לקבל אחריות על מעשיהם, ולאור עברו הפלילי, עתר התובע להשתת עונש המשקף את חלקו העליון של מתחם הענישה.

3. הסנגור, עו"ד מחמוד נעאמנה, עמד בטיעוניו על ההצדקה שהייתה קיימת, לשיטתו, לניהול התיק, ותלה זאת הן בחזרת התביעה (בהמלצת בית המשפט - ראה הכרעת הדין) מהעבירה של עסקה אחרת בסם, ובקביעה לפיה הנאשם לא אסף את יתרת התמורה ביום 19.10.17. עוד עמד הסנגור על נתוני האישיים של הנאשם, על נישואיו ליהודייה שהולידו משברים משפחתיים לא פשוטים עימם נאלצו בני הזוג להתמודד, על לידת בנו (ומעצרו בסמוך לאחר מכן), ועל התרסקותו הכלכלית (הוגש צו כינוס - סומן נע/1).

פרק משמעותי בטיעוניו הקדיש הסנגור להשוואה בין עניינו של נאשם 1 לעניינו של הנאשם, ונטען כי אם על נאשם 1 שהורשע בשני אישומים, הוטל עונש של 40 חודשי מאסר, יש להטיל על הנאשם פחות ממחצית העונש, וזאת בהינתן חלקו המשמעותי של נאשם 1, והעובדה כי המשיך לבצע עסקאות עם אותו סוכן. באותו הקשר עמד הסנגור על עברו הפלילי המכביד של נאשם 1, ועל העובדה כי העבירות בוצעו על ידו בסמוך לשחרורו ממאסר ממושך.

בסיכומו של טיעון, עתר הסנגור לקביעת מתחם הנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר, ולהשתת עונש המשקף את הרף התחתון של המתחם.

4. הנאשם בדברו האחרון עמד על כפירתו בעובדות בהן הורשע, ולצד זאת התייחס גם למצבו האישי ולמשבר שפקד אותו.

קביעת העונש ההולם

5. בגזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 1, עמדתי על מכלול השיקולים הרלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם (בעניינו של נאשם 1 באישום הראשון), ודברים אלה יהוו בסיס גם לקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם - שותפו באותו אישום.

באשר לערכים המוגנים, ציינתי כי דומה שהכל נכתב אודות עבירות הסמים אשר פוגעות פגיעה קשה בשלום הציבור, בבריאותו, ובאותם ערכים נלווים הקשורים בטבורם לעבירות הסמים. כידוע, השימוש בסמים אינו רק עניינו של המשתמש, ולעיתים רבות הופך המשתמש לנטל על החברה, ופועל בתחומי עבריינות נוספים על מנת לממן את צריכת הסם. במקרה דנן, ניתן לומר כי קיימת פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, וברור כי קיימת חשיבות לנזק הפוטנציאלי הגלום במעשיו של הנאשם, ולא רק הנזק שהתממש בפועל. יחד עם זאת, יש לקחת בחשבון כי הסמים הועברו לסוכן משטרתי ולכן לא מצאו את דרכם לידי משתמשים.

עוד התייחסתי לפסיקת בית המשפט העליון, באשר לחומרה היתרה של עבירות הסמים, ולהשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש [ראו, למשל, ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734 (2004), שם נקבע כי הענישה אמורה "לשקף את הצורך הדוחק להביא להדברת הנגע"].

ראה גם עמדת בית המשפט העליון בע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.2011) שם נקבעו הדברים הבאים:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה" [על רמת הענישה בעבירות סחר בסמים ראו, בין היתר, ע"פ 5765/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (5.6.2011); ע"פ 3570/09 **אבו עמרה נ' מדינת ישראל** (3.5.2010); ע"פ 3477/12 **מרזוק נ' מדינת ישראל** (25.6.2012)].

6. מעבר לפגיעה בערכים המוגנים, ניתן לומר כי מידת הפגיעה, ובהתאם לכך גם ההשפעה על המתחם, נגזרת מהנתונים הקונקרטיים המאפיינים את עסקת הסמים, ואלה הם:

(א) **סוג הסם** - מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל משמעותי. על נזקיו של סם זה למשתמשים בו, על התלות שמפתחים צרכניו והתוצאות החברתיות השליליות הנובעות משימוש בו רבות נכתב, ואפנה בהקשר זה לעמדת בית המשפט העליון בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.2012) שם נקבעו הדברים הבאים:

"ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב...".

(ב) **כמות הסם** - מדובר בסם בכמות משמעותית (58.78 גרם) ויש לראות בנתון זה כבעל משמעות של ממש בקביעת מתחם העונש ההולם.

(ג) **חלקו של הנאשם** - בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, ובמקרה דנן, אף שאין חולק כי נאשם 1 היה מעורב בביצוע העסקה, והוא זה שעמד בקשר עם הסוכן ברוב שלביה, קבעתי בהכרעת הדין את הדברים הבאים:

"מהראיות עולה שהנאשם אינו "שותף שווה זכויות" אלא אדם הדומיננטי, ספק הסם, האדם הקובע את המחיר ומי שמנסה ליצור עסקאות עתידיות עם הסוכן".

קביעה זו התבססה, בין היתר, על הדומיננטיות שהפגין הנאשם במהלך העסקה, על הקלטות השיחות שנערכו בין הסוכן לשני הנאשמים בהם נשמע הנאשם מנסה לקדם עסקאות עתידיות מול הסוכן, ועל העובדה כי בסופו של יום, הוברר כי הסמים היו ברשותו של הנאשם, ובניגוד לנאשם 1 - לא ניתן לראותו כ"חוליה מקשרת" בעסקה.

כך לדוגמא, ציין הסוכן בעדותו, והדברים אומצו בהכרעת הדין:

"... נכנסו לבית, יאסין (הנאשם - ב.ש) אמר לי בלי טלפונים, אמרתי אוקיי, לקחתי את כל הטלפונים שהיו, הכנסתי אותם לחדר השינה על המיטה שלי, ואנחנו ישבנו בסלון. יאסין התחיל לספר לי שיש לו סחורה טובה, שהסחורה שהוא מביא זה נקי, וזה לא אותו מחיר, כאילו בפעם הראשונה זה ב- 400 ובפעם הבאה ב- 450, וביקש ממני שאבדוק את החומר. אמרתי לו שאני מאמין, אני מכיר את אברהים וסומך עליו, שאני אתן את זה למישהו שקונה את זה והוא יגיד איך זה, אני סומך עליו. ושאלתי את יאסין איפה הסמים? הבאת את הסמים? הוא אמר זה לא כאן, זה בחוץ. הוא יצא להביא את זה, נשארתי עם אברהים, ואמרתי לאברהים אתה רוצה את החלק שלך עכשיו? הוא אמר אני רוצה עכשיו את החלק שלי, כדי שהוא לא ידע. אמרתי לו שאני יכול לתת לו 2000. הוא אמר תן לי 2000.... יאסין הלך להביא את הסמים. התחלתי לספור את הכסף, היה לי 20,000 על 50 גרם,

ונכנס יאסין והביא לי את הסמים, היה עטוף בסמרטוט, הוציא את זה. הוא אמר תבדוק את זה, תבשל, תבדוק. אמרתי אני לא בודק, שקלנו את זה, שם במשקל וראיתי שהיה שם אולי קצת פחות חצי גרם או גרם פחות, לא התווכחתי. ספרתי את הכסף ואמרתי זה 20,000 ₪, אברהים אמר ליאסין זה הכסף שלך, אתה הבאת את הסמים, אתה תספור.... יאסין, הוא ספר את הכסף..." (פרו' עמ' 41 ש' 7 לעניין הזיהוי ועמ' 43 ש' 12 לעניין מעשיו של הנאשם).

ראה גם הקלטת השיחה בין הסוכן לנאשמים עת בוצעה העסקה, שם נשמע הנאשם מנסה לקדם עסקאות עתידיות מול הסוכן באופן ברור ומובהק (ת/21א).

עוד טרם אתייחס לפסיקה הנוהגת בעבירות סמים ולעונשים הקונקרטיים שהוטלו במסגרת פרשית סוכן זו, אציין כי די בהבדלים עליהם עמדתי בין חלקם של שני הנאשמים על-מנת להצדיק הבדל בין המתחם שנקבע בעניינו של נאשם 1 לבין המתחם שייקבע בעניינו של נאשם 2, ואעמוד על הדברים בהמשך.

7. באשר לפסיקה הנוהגת, מצאתי כרלוונטיים את פסקי הדין הבאים:

ת"פ 73635-01-18 **מדינת ישראל נ' אבאייב** (13.9.2018), שם הורשע הנאשם בשתי עבירות של סחר בסם בפרשה הנוכחית לזו בה הורשע הנאשם, ואף צירף שני תיקי סמים. בכל אחת מהעסקאות בהן הורשע הנאשם עמדה כמות הסם על 50 גרם, כאשר גם באותם מקרים אדם אחר הביא את הסמים לעסקה וקיבל את חלקו הארי של התשלום עבור הסמים. באותו מקרה, על יסוד כלל הנימוקים שפורטו בגזר הדין, נקבע על ידי מתחם הנע בין 30 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר. העונש שנגזר על הנאשם, שנתן ביטוי גם לתיקי הצירוף וגם לעברו הפלילי הלא מכביד של הנאשם, עמד על 42 חודשי מאסר.

ת"פ 68294-01-18 **מדינת ישראל נ' נס** (7.10.2018) שם הורשע הנאשם בשתי עבירות של סחר בסם בפרשה הנוכחית לזו בה הורשע הנאשם. בגין העסקה הראשונה שם מכר הנאשם לסוכן 29.9 גרם קוקאין, נקבע מתחם הנע בין 23 חודשי מאסר ל- 50 חודשי מאסר, ובגין העסקה השנייה שם מכר הנאשם לסוכן 50.4 גרם קוקאין, נקבע מתחם הנע בין 27 חודשי מאסר ל- 54 חודשי מאסר. חשוב לציין, כי באותו מקרה, קבעתי כי לטעמי, ראוי היה כי המתחם בגין העסקה השנייה ינוע בין 30 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר, אולם בהתחשב באותם נתונים שפורטו באותו גזר דין, נקבע המתחם שפורט לעיל (וראה סעיף 9 לגזר הדין באותו מקרה).

ת"פ 71009-07-18 **מדינת ישראל נ' סלאח אבו עמאר** (27.12.2018), שם הורשע נאשם בשתי עבירות של סחר בסם, בפרשה הנוכחית לזו בה הורשע הנאשם, והוסכם כי עונשו יעמוד על 38 חודשי מאסר, תוך הותרת המחלוקת בדבר אופן הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים להכרעתו של בית המשפט. העונש שהוטל על אותו

אבו עמאר בסופו של יום, עמד על 42 חודשי מאסר, וזאת תוך התחשבות בשילובו של הנאשם בפרויקט שיקום בין כתלי בית המאסר, והתקדמותו הראויה במסגרת אותו פרויקט.

ת"פ 27280-09-17 **מדינת ישראל נ' אבו קישק ואח'** (20.3.2018), שם הורשעו שני נאשמים בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, בכך שמכרו לסוכן בצוותא 25 גרם קוקאין ו- 30 גרם קוקאין. הסדר הטיעון שיקלל גם קשיים ראיתיים שהיו ביסוד ראיות התביעה, ובמסגרתו הוטל על כל אחד מהנאשמים עונש של 32 חודשי מאסר (בעניינו של נאשם 1 הופעל גם מאסר מותנה, כך שהתוצאה העונשית הסופית עמדה על 36 חודשים).

ת"פ 27701-09-17 **מדינת ישראל נ' ג'אבר ואח'** (19.6.2018), שם הורשעו שלושה נאשמים בביצוע עבירות סמים באופן של מכירת קוקאין במשקלים של 60 גרם ו- 40 גרם לסוכן משטרתי. הסדר הטיעון שגובש בעניינם של נאשמים 2 ו-3 שקלל גם את הודאתם ואת החיסכון בעדות הסוכן, ובמסגרתו הוטלו עליהם עונשי מאסר של 38 חודשים. על נאשם 1 הוטלו 52 חודשי מאסר, אולם אותו נאשם צירף תיק נוסף, בו הורשע בארבע עבירות נוספות של סחר בסם ובעבירות נוספות.

ע"פ 3477/12 **מרזוק נ' מדינת ישראל** (25.6.2012), באותו מקרה דובר בנאשם אשר הורשע במעורבות בשלושה אישומים. באישום הראשון - הורשע בעבירת תיווך לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 100 גרם; באישום השני - הורשע הנאשם בסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 28 גרם; באישום השלישי - הורשע הנאשם בסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 49 גרם. בית המשפט המחוזי התייחס לעברו הפלילי המכביד (שלא כלל הרשעות בעבירות סמים) וגזר עליו 65 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ת"פ 975-05-15 **מדינת ישראל נ' אבו צאלוק ואח'** (3.2.2016), שם הורשע נאשם 1 במכירת 51.05 גרם קוקאין לסוכן משטרתי, בנסיבות דומות לענייננו, שכן נאשם נוסף ואדם נוסף הגיעו למקום, וניתן לראותם כספקי הסם, הגם שנאשם 1 הוא זה שמסר את הסם לסוכן המשטרתי. בית המשפט המחוזי בחיפה קבע מתחם עונש הנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר, והטיל על הנאשם, שהוא צעיר בן 21, שלחובתו הרשעה קודמת אחת בעבירת נשק בגינה ריצה 30 חודשי מאסר, עונש של 48 חודשי מאסר.

ע"פ 1654/16 **גל שרר נ' מדינת ישראל** (27.2.2017), שם נדון הנאשם לעונש של 54 חודשי מאסר, וזאת לאחר שהורשע בשני אישומים שעניינם עבירות סמים. האישום הראשון באותו מקרה כלל **שני אירועי מכירה לסוכן (16.6 גרם ו- 19.6 גרם קוקאין)** כאשר בהקשר לאישום זה, נקבע בערכאה הדיונית **מתחם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון קבע כי מדובר במתחם הולם, ואף דחה את הערעור בדבר הענישה הכוללת שהוטלה.

ע"פ 792/14 **אבו רגייג נ' מדינת ישראל** (21.7.2015) - בית המשפט המחוזי דן בעניינו של נאשם שהורשע **בסחר ב-150 גרם קוקאין**, קבע מתחם הנע בין **30 חודשי מאסר ל-50 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם

עונש של **32 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם תוך שעמד על החומרה העולה מסחר בכמות כה משמעותית של קוקאין, על מרכזיותו של הנאשם, ולאחר שקבע כי מתחם העונש שנקבע הוא מתחם הולם, כמו גם עונשו של הנאשם.

ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.2012) - בית המשפט המחוזי דן בעניינו של נאשם שהורשע **בסחר ב-100 גרם קוקאין, וגזר עליו עונש של 36 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם.

ע"פ 1905/12 **דהן נ' מדינת ישראל** (8.11.2012) - בית המשפט המחוזי גזר **44 חודשי מאסר** על נאשם שהורשע בסיוע לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 90 גרם לסוכן משטרתי ובמכירת 100 גרם קוקאין לאותו סוכן משטרתי.

קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

8. המתחם שנקבע בעניינו של נאשם 1 בגין עובדות האישום הראשון עמד ברף התחתון של 30 חודשי מאסר וברף העליון על 60 חודשי מאסר.

בהינתן מידת הדומיננטיות המוגברת של הנאשם במהלך ביצוע העסקה (בהשוואה לנאשם 1), ניסיונותיו לקדם עסקאות עתידיות, עובדת היותו ספק הסם, ומי שגרף את מרבית הסכום ששולם עבור הסם, דומה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם גבוה יותר מזה שנקבע בעניינו של נאשם 1, **ועל כן ראיתי להעמיד את הרף התחתון על 38 חודשי מאסר ואת הרף העליון של 68 חודשי מאסר**.

ראיתי לציין כי בגזר הדין שניתן על ידי בעניינו של **אבייב** שהוזכר לעיל, באותה פרשית סוכן, התייחסתי לטענה לפיה יש לראות את חלקו של אבייב (שחלקו דומה מאוד לחלקו של נאשם 1) כמתווך, וצינתי את הדברים הבאים:

"זה המקום להתייחס לטיעון הסנגור, לפיו חלקו של הנאשם נמוך, על גבול עבירת התיווך, כאשר לטעמי, מדובר בטיעון בעל משקל, אך לא בעל משקל מכריע. אמת הדבר, כי מכלל הנסיבות, נראה כי הנאשם אינו מבכירי שרשרת הספקת הסם, אך אין ספק כי מדובר בחוליה משמעותית בלעדיה אין. לציין, כי כאשר ביקש הסוכן את מספר הטלפון של ספק הסם, וכאמור בעובדה מספר 7 לאישום הראשון, ציין בפניו הנאשם שעל-פי עמדת "הספק" - מכירת הסם תתבצע רק דרכו (דרך הנאשם). ככל שספק הסם היה עומד לדין, ברור כי המתחם בעניינו היה צריך להיות גבוה יותר מזה שאקבע בעניינו של הנאשם, אך עדיין, כפי שצינתי, יש לראות את חלקו של הנאשם כחלק לא מבוטל" (ההדגשה אינה במקור - ב.ש.).

דברים ברוח דומה קבעתי גם בעניינו של **אבי נס** שהוזכר לעיל (ראה סעיף 6(ג) לגזר דינו).

דברים אלה רלוונטיים לענייננו, וזאת נוכח "הפער האיכותי" בין חלקו של נאשם 1 לחלקו של הנאשם בהקשר לעובדותיו של האישום הראשון.

קביעת העונש המתאים לנאשם

9. ככלל, קיימים ארבעה "נתוני אב" המשליכים על מיקומו של נאשם בתוך מתחם העונש ההולם: עבר פלילי; נטילת אחריות (כגורם בעל פוטנציאל להקלה בעונש בלבד); נתונים אישיים (לרבות גיל ומצב רפואי) וסיכויי שיקום (נתון זה יכול להוביל, בנסיבות מסוימות, גם לחריגה ממתחם העונש ההולם).

במקרה דנן, אין בנמצא נתונים כלשהם המצדיקים גזירת עונשו בקירוב לרף התחתון של המתחם.

ראשית, מדובר בנאשם המחזיק עבר פלילי רלוונטי. **הנאשם הורשע בעבר בעבירות סמים ואף ריצה עונש מאסר בן 24 חודשים** (ת"פ 13139-05-11). אמנם אין לחובת הנאשם הרשעות נוספות בעבירות סמים, אולם לחובתו הרשעות בעבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לאחר ביצוע המעשים בהם הורשע כעת, ביצע הנאשם עבירות נוספות של גניבה, פריצה לבניין והסגת גבול בגינן הורשע. די לכאורה בעבר הפלילי הרלוונטי על מנת לשלול את טענת הסניגור לפיה יש לגזור את דינו של הנאשם בקירוב לרף התחתון של המתחם.

שנית, הנאשם בחר לנהל את משפטו, וברור כי אין לראות בכך נסיבה לחומרה. יחד עם זאת, חשוב להבהיר כי בכל גזרי הדין שהגישו הצדדים (לרבות אלה שניתנו בפרשה זו) דובר היה בנאשמים שבחרו לקבל אחריות על מעשיהם. באופן כללי, ההקלה הניתנת לנאשמים הבוחרים לקבל אחריות, היא הקלה משמעותית, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בתיק סוכן, בו חוסכת ההודאה את עדות הסוכן, עדות מפעיליו ולעיתים גם חשיפת שיטות עבודה. במילים אחרות, ולאור רצונו (הלגיטימי) של הנאשם לנהל את משפטו עד תום, לא ניתן להעניק לו את אותה **הקלה משמעותית** שהייתה מוענקת לו, ככל שהיה מקבל אחריות על מעשיו.

שלישית, הסנגור עמד על הסיטואציה המשפחתית המורכבת שהייתה (ועודנה) מנת חלקו של הנאשם ועל מצבו הכלכלי, וראיתי ליתן משקל מסוים לקולא לנתונים אלה. עם זאת, אין המדובר בנתונים אישיים כה קשים המצדיקים אימוץ הרף התחתון.

רביעית, אין בנמצא שיקולי שיקום.

10. בהינתן האמור לעיל, ראוי היה להעמיד את עונשו של הנאשם על 60 חודשי מאסר, ואם בסופו של יום החלטתי להסתפק בעונש קל יותר, עשיתי כן נוכח ההשפעה המסוימת של עקרון האחידות בענישה והעובדה כי על נאשם 1 הוטלו 40 חודשי מאסר (בגין ביצוע שתי עסקאות).

יחד עם זאת, חשוב להדגיש כי לא ראיתי לקבל את טענת הסניגור אשר עתר, הלכה למעשה, ליתן משקל מכריע לעקרון זה, וזאת נוכח הטעמים הבאים:

הטעם הראשון - קיים שוני בין מתחם הענישה שנקבע בעניינו של נאשם 1 לבין זה שנקבע בעניינו של הנאשם.

הטעם השני - גזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 1 נתן משקל משמעותי להודייתו וקבלת האחריות. שיקול זה אינו עומד על הפרק בעניינו של הנאשם.

הטעם השלישי - בגזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 1, נתתי משקל לקולא למצבו הרפואי, שכן מדובר במי שעבר תאונת דרכים קשה, והובא לבית המשפט על-ידי שב"ס כשהוא נעזר בקב"מ וכיסא גלגלים. שיקול זה אינו עומד על הפרק בעניינו של הנאשם.

הטעם הרביעי - העונש שהוטל על נאשם 1 בגין שתי עסקאות משקף, כנהוג, חפיפה מסוימת בין מתחמי ענישה שנקבעו בגין כל אישום, וברור כי אם נאשם 1 היה נותן את הדין בגין עסקה אחת, עונשו לא היה עומד על מחצית התקופה שנקבעה אלא הרבה מעבר לכך.

סיכום

11. לאור האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 54 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 22.1.18.

ב. 9 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה.

על פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.8.2019.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' אדר א' תשע"ט, 10 פברואר 2019, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט